

ВСЕЛЕНА ОТ БЛАГОДАРНОСТИ

Спрямо Вселената ние сме една мъничка частица, чиято роля е била да живее на красивата Земя. Но знаете ли колко по- малки частици живеят вътре в нас, най вероятно сте наясно с това от часовете по биология, които се водеха от невероятно добрите госпожи, Антоанета Димитрова и Боряна Христова. Заедно с тях извървяхме пътя от тип Кореноножки до клас Бозайници. Преминахме през чудесата на природата и умението и да се преобразява като лъч преминал през стъклена призма. Това пък например го изучавахме в часовете по физика и астрономия. В тях ние разбрахме за подвизите на Исак Нютон, Анри Бекерел, Мария и Пиер Кюри. Потопихме се в океана на Космоса и плувахме из морета от галактики. Но това е много малка част от всичко, което научихме с госпожа Руска Христова, която ни запозна с науките физика и химия през една по- различна гледна точка. Благодарим Ви. Благодарим на тези три учителки, защото ни просветлиха в науката, по един специален начин.

Но благодарностите не свършват до тук. Благодарим на госпожа Надежда Дончева, за това, че обогатяваше нашето въображение и ни показва как изкуството гали душата с нежната четка на съдбата. Благодарим на госпожа Ваня Стоилова, с която научихме толкова много за музиката и нейната история, че дори аз все още си тананикам „Туката и фуга в ре ми нор,, на Бах.

Благодарим за предоставената ни възможност да изучаваме чужди езици на добро ниво. Това нямаше да е възможно без нашите учители по английски, руски, немски и испански език. Благодарим от сърце за миговете, когато в час по английски ние можехме да изразяваме мнението си свободно при госпожа Кети Стойчева и госпожа Катя Генова. Благодарим на госпожа Ирина Янкова, учителката ни по руски език, която ни показваше и разказваше за Русия. На госпожа Вълчева, при която ученици достигнаха до национални успехи в немския език. И естествено на госпожа Костадинова, която заедно с децата преоткриваха цяла Испания и пресъздадоха един прекрасен театър на испански език.

Еее... Какви добри учители! Ще ни липсват. Няма да забравим усмихната ни госпожа по информационни технологии- Мария Кокаланова, с която винаги прекарвахме часове на блаженство. Ще помним и часовете по технологии с госпожа Момка Тинчева. Но най- вече в моето лично съзнание ще бъде запечатана тежката въздишка, с която прекосявах училищната писта...оxxx, добре, че си покрих нормативите по физическо възпитание и спорт, това нямаше да стане без госпожа Мариана Делиева. Благодарим

от сърце, и на господин Иванов, и госпожа Делиева, без тях спортът нямаше да е същият!

Но не само спортът. Представете си, ако часовете по география не се водеха от госпожа Попова, щеше да настъпи неочаквана ледена епоха. Тя ни разведе през толкова много океани, долини, планини, но най- вече през живота, през социалните проблеми в икономическият свят. Тя ни направи истински хора. И сега и преди, едва ли има ученик, който да не харесва тази, тъй миролюбива учителка. Аплаузи и към госпожа Теодора Димитрова, която ни връщаше през токова много интересни периоди от историята по един сам по себе си уникален начин. Благодарим Ви от сърце!

А тук внимание! Идва най- сладката благодарност, тази към учителите по математика. Всички ученици са ви благодарни, защото Вие не само обогатявахте нашата логическа мисъл, но ни и подкрепяхте, оценявахте ни справедливо и ни научихте на прецизност. Гьоте е казал, че математиците са като французите, казваш им нещо, а те го преобразуват на съвсем друго, разбираемо само за тях. С ръка на сърцето мога да кажа, че учителите по математика в училище „Бачо Киро“ са най- уникалните французи, с невероятно владеене и на български език, с който ни превеждаха чудната математика. От името на седмокласниците тази година изказвам огромното уважение, което изпитваме към госпожа Галя Божкова и господин Тодор Иванов - най- добрите преводачи на света!

А сега дойде времето за един огромен поклон. Поклон, който символизира всичкото уважение на света. Поклон към учителите по български език и литература, които са посветили живота си на това да обичаме родния си език и да го почитаме. Госпожо Събева, ако можеше Вселената от Благодарност да поеме цялата любов, с която дарихте децата около вас, щеше да е малко, защото за цялата Ви отдаденост, която притежавате, не съществуват мерки, с които да я измерим. А от името на 7“а“ и 7 „б“ цитирам следните думи: “Госпожо Бахчеванова, благодарим Ви за знанието, което ни предадохте, за любовта, която излъчвахте, за миговете, които споделихме заедно. Пътят беше дълъг и труден, но ние успяхме, благодарение на вас. Завинаги ще останете в сърцата ни и знайте винаги ще Ви обичаме!” Ооо, мили литературки, Вие заслужавате цял букет от признателност. И отново всички седмокласници, но едва ли само те, са повече от благодарни на госпожа Събева, госпожа Бахчеванова, госпожа Чешмеджиева и госпожа Михайлова.

И така нашата Вселена от Благодарност е завършена, а нашият общ купол е училище „Бачо Киро“. Училището, което ни показва извора на знанието. Училището, което ни подари небето, а ние като малки птички се научихме да летим из него. И тук е момента да кажем едно последно благодаря на нашето ръководство. Без нашият педагогическо съветник- госпожа Стоянова, нашето училище едва ли щеше да бъде обагрено с толкова много цветове от щастие и радост. А без нашите помощник, директори госпожа Чергиланова и госпожа Велчева, вече щеше да настъпи апокалипсис! Винаги ще помним как госпожа Чергиланова ни бе посетила ден преди първият сериозен изпит и ни пожела успех с най- топлата усмивка на света. Благодарим Ви! И накрая, господин Николов, за вашата загриженост и всеотдайност, която показахте през тези седем години, нямаме думи, с които да изкажем нашата дълбока благодарност. Вие наистина ни показахте извора на знанието, от който всеки бе свободен да пие.

*Слово, произнесено от Надежда Къцаркова,
от името на седмокласниците от випуск 2017
в ОУ "Бачо Киро"
гр. Велико Търново*